

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

3. De Innocentia foemina diuinitus à Cancro curata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

gemitis, tot lachrymis, tanto ardore non
esse abolita? Si animas scelestissimas baptis-
malis vnda, sanguinis CHristi operante vi-
tute, pulcherrimas, & in oculis Dei Optimi
Maximi splendentes restituit: quid in Maria
sanguis Christi è cruce stillans effecit? Minus
igitur magis oportet ignauiam hominum
que socordiam, qui in Maria CHristi pietate
perspecta, subito, quamuis, atroces, quamuis
scelesti & flagitiosi non atteruntur, vt vbi
perabundauit delictu, superabundet & gratia
D. *Augustinus libr. 22. cap. 8. de ciuitate Dei*
De Innocentia foemina diuinitus à canceribus
curata.

C A P. I I I.

IN Carthagine Innocentia religiosissima
foemina de primarijs ipsius ciuitatis, in
milla cancrum habebat, rem sicut medici
dicunt, à nullis medicamentis sanabilem.
ergo præscidi solet, & à corpore separari
brum vbi nascitur, aut vt aliquantò homo
utius viuat, nam inde mortem quantum
tardius affuturam, secundum Hypocratis
fertur, sententiã, omnis est omittenda cura.
Hoc illa à perito medico & suæ domui famu-
liarissimo, accepit, & ad solū Deū oratio con-
uerterat. Admonetur in somnis appropinqua-
Pascha, vt in parte foeminarū obseruati ad ba-
ptisterium, quæcunque illi baptizata prius
tutus occurrisset, eundem locum signo Christi
signaret: fecit, & confestim sanitas secuta est.

Medicus sanè qui ei dixerat, vt nihil curatio-
 nis adhiberet, si paulò diutius vellet viuere,
 cum inspexisset eam postea, & sanissimam cõ-
 perisset, quam prius habere illud malum tali
 inspectione cognouerat, quæsiuit ab ea vehe-
 menter quid adhibuisset curationis, cupiens
 quantum intelligi datur, nosse medica-
 mentum, quo Hypocratis definitio definitio
 vinceretur: Cumque ab ea quid factum esset
 audisset, voce velut contemneptis & vultu,
 ita vj illa metueret, ne aliquod contumelio-
 sum verbum proferret in Christum, religiosa
 vrbantate respondisse fertur: Putabam, in-
 quit magnum aliquid te mihi fuisse dicturã.
 Atque illa iam exhorrescente, mox addidit:
 Quid grande fecit Christus, sanare cancerum,
 qui quatríduanum mortuum suscitauit? Hoc
 ergò cum audissem & vehementer stomacha-
 rer, in illa ciuitate atque in illa persona, non
 vtiq; obscura, factum tam ingens miraculum
 sic latere, hinc eam & admonendam & penè
 obiurgandam putauì. Quæ cum mihi respon-
 disse, non se inde tacuisse, quæsiui ab eis, quas
 fortè tunc matronas amicissimas secum habe-
 bat, vtrum hoc antea scissent. Responderunt
 se omnino nescisse. Ecce, inquam, quomodo
 non taces, vt nec istæ audiant, quæ tibi tanta fa-
 miliaritate iunguntur? Et quia breuiter ab ea
 quæsiuerã, feci vt illis audientibus multumq;
 mirantibus & glorificantibus Deũ, totũ ex or-
 dine quemadmodũ gestum fuerit indicaret.

Q

Ibi-